

עמ"ת 52805/11/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 52805-11-19 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני	כבוד השופט אלון אינפלד
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד רותם יוחנני, פמ"ד
המשיב	פלוני
	ע"י ב"כ עו"ד סימה כוכב ועו"ד עינת סנדלר

החלטה

המשיב נדון לתשעה חודשי מאסר, שזה מעט פחות מאשר תקופת מעצרו עד עתה. המדינה מערערת על קולת עונשו בטענה כי גזר דינו אינו הולם את רוע מעלליו. המדינה אף סבורה כי גזר הדין, שמשמעותו שחרור המשיב ממעצרו ללא תנאי חלופה, מסכן את הציבור. לפיכך, מבקשת המדינה לעצור מחדש את המשיב, המשוחרר זה ימים אחדים, עד שמיעת הערעור בעניינו.

ההליך

1. המשיב נדון בבית משפט השלום בבאר שבע (בפני כב' השופטת אבירה אשקלוני, נשיאה) והורשע על פי הודאתו בשלושה כתבי אישום, וזאת בהליך שנדון בעיקרו בבית המשפט הקהילתי (תפ"ק 65400-11-17).
2. לפי **כתב האישום בתיק פלילי 1360-02-18** - המשיב הגיע לפארק החבלים בערד בשעת לילה ב-30.09.17 יחד עם חבר, ופגש בקטינה וקטין והחל להתווכח עימם עקב אירוע מקדים כלשהו. המשיב והקטינה החלו בתגרה שהתבטאה בזריקת אבנים הדדית. הקטינה נפגעה ברגלה והמשיב נפגע בגבו. הקטינה הכתה את המשיב והמשיב דחף אותה והפילה ארצה. אז תקף המשיב את הקטינה בכך שהיכה באגרופ בפניה. אז החל הקטין להדוף את המשיב מאחור והמשיב תקף אותו, בכך שהחל לחנוק אותו בשתי ידיו בחוזקה עד כי הקטין איבד את הכרתו. בגין אירוע זה הורשע המשיב בעבירות תגרה, תקיפה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש.
3. **כתב אישום בתיק פלילי 65400-11-17** - מייחס למשיב שלושה אישומים לגבי אירועי ליל 25.11.17. על פי **האישום הראשון**, המשיב מכיר את המתלון הקטין ופגש בו בפארק החמישה בערד בשעת לילה. המתלון ביקש ללחוץ את ידו של המשיב אך המשיב סירב וכינה את המתלון "חתיכת מלשין" והיכה בפני המתלון במכת אגרופ מספר פעמים. המשיב משך את המתלון מגדר בה אחז, הפילו לארץ ובעט בראשו ובפניו כאשר הוא שרוע על הארץ תוך שהוא צועק "יא בן זונה אני אהרוג אותך ישבתי בבית הסוהר בגללך". חברת המתלון שניסתה לסייע הותקפה גם כן והופלה ארצה. למתלון נגרמו באירוע זה חבלות בדמות נפיחות ושריטות. בגין אירוע זה הורשע המשיב בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים.

4. על פי **האישום השני** - כשעה לאחר מכן - נשלחו שוטר ומתנדב כדי לעכב את המשיב לצורך חקירה. המשיב אותר בסמוך לקניון והשוטרים הזדהו וביקשו ממנו לעלות לניידת אך המשיב סירב. השוטרים ניסו לאזוק את המשיב אך זה נאבק בהם, היכה באגרופ את השוטר והפיל את המתנדב. השוטר פנה לניידת על מנת להתקשר ולהזעיק עזרה, ורק אז נאות המשיב לעלות לניידת, אך ללא אזיקים. בגין אירוע זה הורשע המשיב בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

5. על פי **האישום השלישי**, בעת ההגעה לתחנה ביקש השוטר האמור לעיל לאזוק את המשיב והודיע לו כי הוא בסטאטוס של עצור. המשיב לא הסכים להאזק וכאשר השוטר יצא לפתוח את הדלת היכה בו המשיב פעמיים באמצעות הדלת וכן היכה בשוטר באגרופו. השוטר קרא למתנדב נוסף בשם סער שהיה במקום לסיוע וביקשו להתזז לפלל לעבר המשיב. המשיב תקף את אותו סער במכות אגרופ בפניו ובבעיטה בצלעותיו. ההשתלטות על המשיב ואיזוקו לא צלחו עד הגעת שוטר נוסף. בגין אישום זה הורשע המשיב בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

6. לפי **כתב אישום בתיק פלילי 45015-09-18** - המשיב שהה **בבית סבו**. בתאריך 27.09.18 נטל 10 ₪ מקופסא שהייתה על השולחן ללא רשות הסב. כאשר נשאל על כך השיב כי הוא נותן לסבו סכום משמעותי מקצבת הביטוח הלאומי שלו. הסב הבהיר כי סכום זה נועד להוצאות שהסב מוציא עבור המשיב. המשיב הגיב במלים "לך תזדיין" וזרק כוס פלסטיק על הסב. לאחר מכן, התקרב המשיב לסבו, הצמידו לקיר ונגח באפו תוך גרימת נפוחות ודימום. אז איים על הסב כי יחתוך לו את הראש וישבור את רגלו השנייה על מנת שיהיה צולע. תוך כדי כך הסב הניח את ידו על פני המשיב ודחף אותו כדי להתגונן. בגין אירוע זה הורשע המשיב בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש.

7. מסקירת **סדר ההליכים** על פי דברי התובעת עולה כי המשיב נעצר תחילה בגין כתב האישום הנוגע להכאת הקטינים בפארק החמישה ותקיפת השוטרים. המשיב שולב בבית המשפט הקהילתי ושוחרר בתנאי מעצר בית תחת הפיקוח של סבו. שם, בוצעה העבירה של תקיפת הסב אשר שימש באותה עת כערב לשחרור המשיב. בקשת הפרקליטות לסיים את ההליך בבית המשפט הקהילתי לא התקבלה, והמשיב שולב בהוסטל בחודש נובמבר 2018. לאחר מספר חודשים סולק המשיב מההוסטל עקב אירועי משמעת, אשר כללו מעשה אלימות משמעותי. המשיב התייצב בתחנת המשטרה והסגיר את עצמו כיממה לאחר סילוקו מההוסטל. לאחר זמן מסוים, הוצע למשיב לחזור להוסטל תחת תנאים שונים אך הוא לא הסכים לתנאים אלה ונשאר במעצר עד מתן גזר הדין.

8. **בתסקירו של המשיב** צוין כי המדובר במי שבעייתו המרכזית היא דפוסי התנהגות אלימים. כן צוין כי הוא נעדר הכשרה מקצועית ותעסוקה, לפיכך תלוי הוא במשפחת המוצא מבחינה כלכלית, למרות המורכבות הרבה במשפחה זו. צוין, כי נבנתה תוכנית עבורו במסגרת בית המשפט הקהילתי, הכוללת טיפול רגשי ורכישת כלים להתמודדות עם מצבי כעס, וכן בניסיון להתמודד עם קשייו האחרים, במישור התעסוקה והדיר. שירות המבחן התרשם כי למשיב מוטיבציה רבה לערוך שינוי. עם זאת, נוכח יחסיו המורכבים עם סבו, תקף את הסב בעת ששהה אצלו בחלופת מעצר. לאחר מכן, שולב המשיב בהוסטל שם שהה, עד לאירוע אלימות בו היה מעורב.

9. צוין כי במהלך התקופה בה שהה בהוסטל, התקבלו לגביו דיווחים המלמדים על שיתוף פעולה והיענות לסמכות. כן, נמסר כי שיפר יכולות בתחום הוויסות הרגשי, עבד במזנון חנות מהיר, והמעבידים היו מרוצים

ממנו. עם זאת, לא היה מנוס מהוצאתו, נוכח האלימות בה פעל.

10. הוסבר כי נעשה ניסיון למצוא עבור המשיב מסגרת אחרת, אך זו לא נמצאה. לפיכך, נעשה ניסיון חוזר לשלב את המשיב בהוסטל הקודם בו שהה. לאחר דין ודברים, הובהר כי ההוסטל יהיה מוכן לקבלו אך ורק בהתקיים תנאים שונים, בהם הימנעות מוויכוח כלשהו עם אנשי צוות, פיצוי בגין הנזקים שגרם, איסור יציאה מההוסטל למעט לתעסוקה, השתלבות בקבוצה טיפולית והתנצלות בפני הצוות, צעירי ההוסטל והצעיר אשר עמו היה האירוע האלים. המשיב אמר לשירות המבחן כי הוא סבור שתנאים אלה אינם הוגנים, ובמיוחד האיסור להתווכח והאיסור לצאת להתאוררות מעבר לעבודה. המשיב ביטא רצון להשתלב בתעסוקה בקהילה, להיות קרוב לאביו ולרכוש מקצוע. בנסיבות אלה, ביקש המשיב שלא להשתלב מחדש בהוסטל ולסיים את ההליך ואת מעצרו.

11. על רקע הסירוב האמור, ולקראת הדיון בעניין העונש, התייחס המשיב בפני שירות המבחן לעבירות. המשיב ביטא רצון ללמוד כיצד להגיב אחרת במצבי כעס, והסביר כי הוא מורגל באלימות, משום האלימות שהייתה כלפיו במשך כל חייו. המשיב הביע צער על הנזק שגרם ועל המעשים שעשה. המשיב הודה בעיקרן של העובדות באישומים השונים, ובעיקרו של דבר לקח אחריות. המשיב ביטא רצון להשלים את תקופת מאסרו ולהשתלב בקורס תעסוקתי בתחום הספורט ובעבודה.

12. שירות המבחן ציין בסיכומם של דברים את הקשיים הרבים שעמם המשיב מתמודד. צוין כי התנהגותו של המשיב היא זו שהביאה להפסקת הטיפול בו. אולם, למעשה, הוא מעולם לא קיבל כלים על מנת להתמודד עם קשייו, ולפיכך לא הצליח לעמוד בדרך השיקומית. שירות המבחן ראה את האלימות בה נקט המשיב כרגרסיה במצבו, האופיינית לעליות וירידות בדרך השיקומית. שירות המבחן אף שם דגש על המוטיבציה הגבוהה להצליח בשיקום.

13. בסופו של דבר, **הומלץ בתסקיר** כי תקופת המעצר תילקח בחשבון בגזר הדין, ואם יוחלט על תקופת מאסר נוספת, הומלץ כי זו תהיה קצרה ויוטל צו מבחן למשך שנה, על מנת לסייע למשיב בשיקום, לצד מאסר על תנאי.

14. הצדדים טענו לעונש. **המאשימה טענה** לחמישה מתחמי ענישה (בגין חמשת האישומים השונים). בגין שני כתבי האישום משנת 2018 (האלימות כלפי הסב ובפארק החבלים), נטען למתחם ענישה בין שנה לשנתיים, ובגין שלושת האירועים אשר בשלושת האישומים בכתב האישום משנת 2017 (האלימות בפארק החמישה, אלימות כלפי השוטרים בשטח ואלימות כלפי השוטרים בתחנה), נטען למתחמים שבין 8-24 חודשי מאסר, 6-12 חודשי מאסר, ו-10 עד 18 חודשי מאסר, בהתאמה.

15. לעניין הענישה שבתוך המתחם, ביקשה המדינה לקחת בחשבון את הכישלון של התהליך השיקומי, ואת העובדה כי מדובר במי שהורשע בעבר בגין ארבעה תיקי אלימות ורכוש, וכאשר לחובתו מאסר על תנאי בן 4 חודשים, שהוא חב הפעלה. המדינה ביקשה לקבוע עונש ברף עליון של כל אחד מהמתחמים, לצבור את העונשים בגין האישומים השונים, וכן להפעיל את המאסר על תנאי במצטבר. וזאת, בנוסף לעונשי מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעים.

16. למשיב **עבר פלילי**, הרשעה אחת הנושאת **מאסר על תנאי** בן 4 חודשים, שהיא חבת

הפעלה בתיקו. זאת, בגין צירוף של 5 כתבי אישום, 7 תיקי חקירה, בעבירות **רכוש ואלימות**. יוער כי עבירות האלימות כוללות עבירת איומים, היזק בזדון וכן 5 עבירות תקיפה, מתוכם 3 אירועים של תקיפה הגורמת חבלה.

17. **ההגנה בטיעוניה לעונש**, הדגישה את נסיבותיו הקשות של הנאשם, פירטה את מכלול הנסיבות הרלוונטיות על פי הדין לפי כל אישום ואישום. ההגנה ביקשה לקחת בחשבון את המאמץ השיקומי הרב שנעשה ואת כוונתו הכנה של הנאשם להמשיך בדרך השיקומית, בהיותו בקהילה. נטען כי התנהגותו של המשיב הייתה בסך הכל טובה במהלך ניהול התיק, למרות שהיו לו מעידות בבית סבו ובהוסטל. כן, ביקשה ההגנה לקחת בחשבון את גילו הצעיר של המשיב ורצונו להתחיל חיים חדשים עם "שולחן נקי". ההגנה הביעה גם חשש כי המשך השהייה במאסר תגרום למשיב להפנים נורמות עברייניות.

גזר הדין:

18. במסגרת גזר הדין סקר בית משפט השלום את התסקירים בעינינו של המשיב תוך השמטת פרטים משפחתיים, מטעמי צנעת הפרט. עם זאת, צוין כי מדובר במי שהגיע מרקע אישי ומשפחתי קשה ביותר.

19. בית משפט השלום בגזר דינו סקר את כל השיקולים האמורים, וסקר בהרחבה גם פסיקה לא מעטה בעבירות דומות, בניסיון להעריך את הענישה הראויה לעבירות השונות. בית המשפט ראה בשני כתבי האישום 65400-11-17 (האלימות בפארק החמישה ואלימות כלפי שוטרים) ו-1360-02-18 (אלימות חודשיים קודם בפארק החבלים) אירוע אחד, ואירוע נוסף בכתב האישום השלישי (אלימות כלפי הסב). כך, קבע בית המשפט למעשה שני מתחמי ענישה בלבד. לאחר סקירת פסיקה, העמיד את המתחם בגין שני כתבי האישום הראשונים כאחד בין שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, לבין שניים עשר חודשי מאסר בפועל. ביחס לאירוע האחרון, נקבע מתחם הנע בין 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, ל-10 חודשי מאסר בפועל.

20. בית המשפט לא מצא מקום לחרוג מהמתחם, לא לקולה מחמת שיקום, ולא לחומרה מחמת מסוכנות, והעמיד את עונש המאסר בפועל על 9 חודשי מאסר. בית המשפט קבע, כי הפעלת המאסר על תנאי תיעשה בחופף.

21. בקשת המדינה להורות על מעצר גישור עד הגשת הערעור - נדחתה. הבקשה לפני הוגשה הן כערר על החלטה זו והן כבקשה למעצר עד תום ההליך בערעור.

טענות הצדדים:

22. נימוקי ערעור המדינה טרם נוסחו כדבעי, באשר הערעור הוגש בחופזה רבה לקראת שחרורו של המשיב ממעצרו, לאחר שנקבע כי ריצה את מאסרו במעצרו. יחד עם זאת, **עיקר טענת המדינה** היא כי מדובר באירועים של אלימות קשה, אשר לא הוערכה נכונה בעת קביעת מתחמי הענישה. כן טוענת המדינה בערעורה, ששגה בית המשפט, כאשר בפועל קבע כי הענישה בגין המעשים השונים יחפפו

זה את זה, ואף כי עונש המאסר על תנאי יחפוף גם כן את הענישה שהוטלה בתיקנו.

23. לעניין המעצר, טענת המדינה היא כי על פני הדברים, מסוכנותו של המשיב לא פחתה כלל. המשיב התקבל לבית המשפט הקהילתי, אך לא הצליח בדרך השיקומית. בעת היותו בחלופה, ביצע עבירת אלימות והוגש נגדו כתב אישום נוסף. בעת היותו בחלופה אחרת, הוסטל שיקומי, ביצע מעשה אלימות והוצא מן המסגרת. טוענת המבקשת, כי לא נכון לייחס משקל רב מדי לרצון להשתקם, נוכח העובדה שהמשיב לא הצליח להתמיד בדרכים השיקומיות שהוצעו לו, לא נאות לחזור לדרך השיקומית כאשר התנאים לא מצאו חן בעיניו, ואף אם כנה כוונתו להשתקם, אין הוא מצליח בכך, והוא נשאר מסוכן.

24. בנסיבות אלה, מבקשת המערערת כי המשיב יוחזר לבית המעצר, עד אשר יוכרע עניינו בערעור.

25. **הסנגוריה ביקשה** לשים דגש על כך שמדובר בהליך שבכל זאת התחיל בבית המשפט הקהילתי, במגמה שיקומית, לאחר שגם המדינה העריכה שהעונש הראוי אינו חמור. הסנגוריה אף ביקשה לתת משקל רב לעמדת שירות המבחן, בשים לב להיכרות הארוכה של שירות המבחן עם המשיב, ובשים לב לתסקירים הארוכים והמעמיקים שניתנו בעניינו. כן הדגישה הסנגוריה כי לא זו בלבד, שמדובר במי שסיים לכאורה את ריצוי מאסרו, מדובר במי שכבר שוחרר בפועל, וכי בנסיבות כאלה, הכלל הוא שאין להורות על מעצרו המחודש, במיוחד כאשר אין מדובר בחשש להימלטות מאימת הדין.

26. הסנגוריה טענה כי אין טעות מוחשית בגזר הדין, ואף אם נפלה שגגה בכך שלא הופעל המאסר על תנאי במצטבר, הרי ממילא היה צפוי המשיב להשתחרר בימים הקרובים, בהינתן מועד השחרור המנהלי, ובשים לב לכך שמעצרו היה ארוך מתקופת מאסרו בשבועיים.

דין והכרעה:

27. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, אני סבור שאין מנוס ממעצרו של המשיב עד הכרעה בערעור.

28. אכן, קשה הדבר, ואין זה מקובל בדרך כלל, להורות על המשך מעצר לאחר שבית המשפט שדן בעניינו, ומכירו היטב, קבע כי הוא סיים את עונשו ושילם בענישה הולמת בגין רוע מעלליו. על מנת להגיע למסקנה שאין מנוס ממעצרו המחודש של המשיב עד הדיון בערעור, יש להגיע למסקנה כפולה, הן שהענישה שנקבעה היא על פניה נמוכה מאוד, כך שסיכויי הערעור טובים, והן להגיע למסקנה כי מידת המסוכנות היא כזו המחייבת שימוש בכלי החרגי: מעצר עד הדיון בערעור.

29. לעניין **סיכויי הערעור**, יש לעמוד על מספר נקודות בהן יש פתח רחב לטיעון המדינה. ראשית, דומה כי הקביעה של בית משפט קמא, לפיה האירועים המתוארים באישום 1360-02-18 מהווים אירוע אחד עם ההתרחשויות שאירעה באישום 65400-11-17, קשה עד מאוד. אף אם מדובר באותו נפגע, נראה כי אין מדובר באותו אירוע, נוכח הפרש הזמן, המעצר באמצע, ובעיקר אופיו השונה של המעשה. האירוע הראשון בזמן, האירוע בפארק החבלים, הוא אירוע עצמאי של בריונות מזדמנת, הכוללת אלימות קשה, לרבות חניקת המתלונן עד אובדן הכרה. לעומת זאת, באירוע השני, בפארק החמישה, מדובר

בבריונות על רקע היכרות, "ענישה" ואיומים, המתייחסים לכך שהקטין התלונן על המשיב בעבר. אירוע האלימות הזדוני ואיומים דווקא כלפי מי שכונה "מלשין", מבטא פגיעה משמעותית בעקרונות הסדר הציבורי ושלטון החוק, מעבר לערכי שלמות הגוף והביטחון האישי. העובדה כי אותו אירוע התפתח לאישום השני והשלישי, עם אלימות נועזת וקשה כלפי שוטרים, מבטאת ביתר שאת כי מדובר בעיקר בפגיעה בשלטון החוק, מעבר לפגיעה בגוף. לכן, **לכאורה, צריך היה לקבוע מתחמים נפרדים**, ולהטיל ענישה המתחשבת בכך שמדובר באירועים נפרדים, **ולצבור העונש**, לפחות חלקית, ביחס לשני כתבי האישום, מעבר לצבירה הכללית המתבקשת. מכל מקום, בוודאי שיש סיכוי טוב למדינה להצליח בטיעוניה בהקשר זה.

30. להערכתי, יש סיכוי טוב כי מעבר לשאלת הערכת מספר המתחמים, הענישה בכללותה בגין הצטברות המעשים, פותחת פתח רחב לערעור מדינה על קולה. **מספר האירועים, מספר הנפגעים ובעיקר חומרת האלימות כלפי הקטינים (לרבות חניקה עד אבדן הכרה!) צריכים היו לכאורה להביא לקביעת מתחמים גבוהים יותר, מעבר למתן משקל בהערכת אופן הצבירה**. אף בגין האירוע של תקיפת הסב, דומה כי בעת שרטוט המתחם, צריך היה לייחס משקל רב יותר לכך שמדובר **בנכד הפוגע בסבו**, וזאת בשעה שהוא מתגורר תחת קורתו. אמנם, לעניין המתחם עצמו, לא ניתן היה לקחת בחשבון שמדובר בכך **שהסב היה הערב למשיב**, ששהה בחלופת מעצר, באשר עובדה זו לא הוזכרה בכתב האישום. אולם, כאשר שוקלים אם לצבור או לחפוף את הענישה בגין האירועים השונים, הרי שעובדה זאת, הידועה היטב לבית המשפט, הייתה צריכה לקבל משקל משמעותי לכאורה, ולהתבטא לחומרה באופן צבירת העונשים.

31. לעניין **הפעלת המאסר על תנאי בחופף**, אין צורך להכביר במילים. יוזכר כי הכלל הוא שהפעלת מאסר על תנאי נעשית במצטבר, במיוחד בעת ריבוי אישומים והחלטה לחרוג מכך ללא הצלחה שיקומית, חריגה לכאורה.

32. נכון, שגם בית המשפט שלערעור יתחשב **בנסיבות הרקע הקשות מאוד של המשיב**, וגם ערכאת הערעור תתן **משקל למאמץ** שעשה בכל זאת בניסיון להשתקם, אף אם לא הצליח בכך. אולם, למרות שיקול זה, **על פני הדברים, סיכויי ערעור המדינה טובים מאוד**.

33. סיכויי הערעור הטובים אינם מספיקים למעצר. צריך גם לבחון **האם יש במשיב סכנה מוחשית המצדיקה את החזרתו למעצר**. בהקשר זה, אני מסכים עם המבקשת כי הסכנה המוחשית כתובה וגלויה על פני התסקיר. שירות המבחן מציין במפורש כי הקושי העיקרי עמו מתמודד המשיב, הוא הקושי לשלוט בדחפיו האלימים. קושי זה בא לידי ביטוי בכתבי האישום שלפנינו, ובכך שמחמת אלימות, הוצא המשיב מההוסטל בו הוא שהה, לטיפול באלימות. כאמור, לא חל שינוי במצב זה, למרות רצונו של המשיב. **משמע, העבר הפלילי המשמעותי, העבירות בהן הורשע המשיב בתיקנו, והערכת שירות המבחן בדבר מצבו, מלמדים בבירור כי לפנינו אדם שעלול לפעול באלימות פתאומית כלפי כל אדם. לפיכך, מסוכנותו רבה ומוחשית**.

34. מי שעצור עד תום ההליכים מחמת מסוכנותו, והגיעה העת לשחררו מחמת חלוף הזמן או נסיבות אחרות, לרוב לא ישוחרר בבת אחת ממעצר למציאות שהיא ללא פיקוח כלל, למעט פיקוח שירות המבחן. בדרך כלל יעשה הדבר בהדרגה, שכן הנסיבות מלמדות כי בשחרור לחלופה יש סיכון, ויש לבדוק את הצלחת החלופה ה"נוקשה" לפני המשך השחרור ההדרגתי לתנאים מקלים יותר. במקרה זה, **המשיב**

שוחרר פעמיים לחלופה, ובשני המקרים השחרור הסתיים באלימות וחזרה למעצר. בנסיבות אלה, מסוכנותו לכאורה נותרה גבוהה, למרות רצונו לכאורה להשתקם. כך, שאם אין מדובר במציאות בה יש לקבוע כי המשיב ריצה את מלוא העונש ההולם, כפי שסבור בית משפט השלום, הרי שנכון יותר יהיה להמשיך להגן על הציבור על ידי השמתו מאחורי סורג ובריח.

35. הבוקר ניתנה החלטה לפיה **התיק העיקרי נקבע למועד קרוב ביותר.** בנסיבות אלה, אם ערכאת הערעור תסבור אחרת ממני, הרי שתקופת המעצר הנוספת לא תהיה ארוכה מדי, ומידת הפגיעה במשיב תהיה מידתית. אולם, לא נכון כי בתקופת הביניים יעמוד הציבור בסיכון, שהוא, בעיני, משמעותי.

36. **סיכומו של דבר, סיכויי הערעור טובים. כלומר, לכאורה, העונש שהוטל על המשיב אינו הולם את רוע מעלליו, ויש סיכוי טוב שערכאת הערעור תתערב ותחמיר במידה משמעותית. נוכח מסוכנות המשיב, דומה שאין מנוס ממעצרו בשלב הביניים.**

37. לו היה בידי הסנגוריה להציע **חלופת מעצר** טובה, בפיקוח יעיל של ערבים טובים, צריך היה לבחון אפשרות זו בכובד ראש. שכן, בכל זאת מדובר במי אשר ערכאת הדיון סבורה כי ריצה את עונשו. החובה להעדיף חלופה על פני מעצר ממש חלה ביתר שאת בנסיבות כאלה. אולם, כל אשר הוצע הוא למעשה הגבלת תנועה בפיקוח עצמי בלבד. אין בכך כדי לענות על המסוכנות. **בנסיבות אלה אין מנוס ממעצר עד מתן פסק הדין בערעור, וכך אני מורה.**

המשיב יעצר מחדש, לאלתר, עד מתן פסק הדין בערעור.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תש"פ, 25 נובמבר 2019, בנוכחות המשיב, באות כוחו הנ"ל והתובעת עו"ד פיתוסי.